

مسئول مرگ ولی اله فیض مهدوی جمهوری اسلامی است

اتحاد کار

شماره ۱۳۹ شهریور ۱۳۸۵

سپتامبر ۲۰۰۶

ETEHADÉ KAR
SEPTEMBRE 2006
VOL 13. NO. 139

تماس با روابط عمومی سازمان:
نامه های خود را به آدرسهای زیر از
یکی از کشورهای خارج برای ما پست
کنید.

آدرس سازمان در نروژ:

POST BOKS 6505
RODELO KKA
0501 OSLO 5
NORWAY

آدرس پست الکترونیکی

info@etehadefedaian.org

آدرس صفحه سازمان در اینترنت

www.etehadefedaian.org

۲۲۴۱۳۱۰۲۱۷ (۴۹)

فاکس

۶۰۸۶۰۱۳۵۶ (۳۳)

تلفن

بها معادل: ۱/۵ ارو

تلویزیون جمهوری اسلامی اعلام کرد که ولی اله فیض مهدوی در روز سه شنبه ۱۴ شهریور ۱۳۸۵ در زندان درگذشته است. مسئولان حکومت با وجود اینکه در ابتدا خبر از سکتة او داده بودند، ادعا کرده اند که این زندانی سیاسی در دستشویی زندان اقدام به خودکشی کرده است. اما بر اساس گفته همبندانی که تا آخرین لحظات در زندان در کنار او بوده اند، ولی اله فیض مهدوی مدت نه روز در اعتصاب غذا بوده و پس از این زمان، به دلیل سکتة به بیمارستان زندان منتقل شده است. دلیل اعتصاب غذای این زندانی چند خواست اولیه از جمله انتقال به زندان اوین و امکان ملاقات با وکلای خود بوده است، خواست هائی که حتی در جوامع نیمه دموکراتیک نیز رعایت آنها از جانب مسئولان الزامی است و در صورتی که این حق نقض شود، ناقضین آن به پای میز محاکمه کشیده می شوند.

ولی اله فیض مهدوی به اتهام عضویت در سازمان مجاهدین خلق ایران در سال ۱۳۸۰ دستگیر شد و به اعدام محکوم گردید. در اردیبهشت امسال حکم اعدام او در شعبه "تشخیص دیوان عالی" به ابد تقلیل یافت. اما مسئولان قوه قضائیه از ابلاغ حکم خودداری کرده بودند و همین موضوع یکی دیگر از خواسته هائی بود که او بخاطرش مجبور شد دست به اعتصاب غذا بزند.

در جمهوری اسلامی زندانی سیاسی همچون اعضای جامعه از کمترین حق برخوردار است. در این حکومت انسان ها حق و حقوقشان بسته به میل این یا آن حاکم، می تواند به هیچ گرفته شود و کسانی که طالب حق اند، برای دستیابی به آن، باید از جان بگذرند. هر شهروند ایرانی که چون حاکمان نیندیشد در معرض دستگیری، شکنجه و مرگ قرار گرفته و یا به ندامت کشیده شده و یا به گوشه انزوا رانده می شود. طی ماه گذشته ولی اله فیض مهدوی، دومین زندانی سیاسی است که برای خواسته های ابتدائی خود دست به اعتصاب غذا زده بود اما حکومت اعلام نمود که خودکشی کرده است. ماه گذشته نیز اکبر محمدی برای خواسته هائی در همین ردیف دست به اعتصاب غذا زد و مسئولان حکومتی پس از چند روز به طور مشکوکی خبر از مرگ او در اثر سکتة دادند. در هفته پیش نیز معجزه دیگری رخ داد. رامین جهان بیگلو پس از چند ماه که از دستگیری او می گذشت، بلافاصله پس از خروج از زندان، راهی خیرگذاری ایسنا می شود و از جاسوسی خود در کنفرانس های علمی خبر داده است!

جمهوری اسلامی در شرایطی که جهان را بر علیه ایران به خاطر برنامه ماجراجویانه اتمی اش شورانده است، در داخل دست کارگران خود راباز گذاشته تا برای ایجاد ترس و ارعاب در دل مردم از هیچ جنایتی دریغ نوزند. هدف این اقدامات جنون آمیز وادار کردن روشنفکران و مبارزان سیاسی به سکوت است تا این حکومت در فضای رعب بتواند به عمر جابرانه اش بیافزاید. اما مقاومت مردم در اشکال و شیوه های مختلف راه سرکوب خشن را بر او بسته است. به میزانی که صدای اعتراض و مبارزه علیه این بیدادگری رساتر شود به همان میزان حکومت به عقب نشینی وادار شده، در ادامه، حرکت متحد و سازمانیافته مردم می تواند در برانداختن استبداد و استقرار دموکراسی موثر افتد.

ما روشنفکران، مبارزان سیاسی و مدافعان حقوق بشر و احزاب و سازمان های مترقی را در داخل و خارج کشور، به مبارزه برای عقب نشاندن حکومت فرا می خوانیم. این حکومت با اقدامات یکپارچه و اعتراضات نیرومند به عقب می نشیند. شرایط برای یکه تازی و زورگویی به مردم ایران مناسب نیست. جهان امروز در برابر جمهوری اسلامی است، از این شرایط می توان بهره گرفت، مشروط بر اینکه مبارزان سیاسی و روشنفکران آزادیخواه صفوف خویش را علیه استبداد فشرده کرده و فعالانه پا به میدان گذارند. کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران ضمن ابراز همدردی و تسلیت به خانواده ولی اله فیض و دوستان و یاران او، جمهوری اسلامی رامسئول مرگ او و اکبر محمدی می شناسد.

کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

جمعه ۱۷ شهریور ۱۳۸۵ برابر هشتم سپتامبر ۲۰۰۶

گرامی باد یاد همه جانباختگان قتل عام زندانیان سیاسی سال ۱۳۶۷

به دست رژیم جمهوری اسلامی